

Publicerad 2011-08-21 18:02 av Magnus P.

Vet inte varför det finns så mycket mörker kvar trots allt jag redan rensat ut de senaste åren...

Blödande fötter

Jag slår hårt, hårdare, hårdast.

På mig själv.

Dina kärleksfulla blickar och ord rinner av mig.

Som vatten på en gås.

Fördömd endast av mig själv bär jag på mitt ok av självförakt.

Stoppar stenar i skorna.

Jag vill känna grönt mjukt gräs under frihetslängtande fötter.

Istället blöder de sakta marken röd.

Så går tiden.

Så går jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magnus P. med Poeter.se id #36605 innehar upphovsrätten